

Maresilvam

Visoka elfica prodorno bjelih očiju. Službeno gradonačelnica [Rivačega](#), pokroviteljica "Maresilvam" sirotišta te vrlo moćan bard.

Također žena [Rivačega](#) i kćer [Bjelookog](#).

Priča

Prije upoznavanja KKK

Kao dijete provodila je vrijeme većinom sa svojom majkom, jer je njen otac [Dominik](#) bio putujući trgovac i vraćao se kući jednom mjesečno ako ne i rijeđe. Nemojte krivo shvatiti imala je divno djetinjstvo i oboje roditelja su je voljeli pogotovo njen otac, ali jednostavno situacija nije bila takva da ga je mogla viđati često.

Tako jednog dana kada je imala svega dvanaest godina začula je zvonjavu sa stožarskog tornja u Hasanagu. Nakon čega su uslijedili glasni zvukovi rzšenja. Njena majka ju je brzo primila za ruku i pokušala spakirati da pobjegnu iz doma, kada je jedna gromada prošla kroz krov njihove kuće i pala ravno na majku. Svojim zadnjim izdisajima majka joj je samo rekla idi prema Rivačegu, nedaj da ti vide uš... Maresilvam u suzama i jecaju pokušavala je probuditi majku no to je moralo ubrzo prestati. Jer prolazeći pokraj njene kuće bio je zastrašujući mag u crnom kaputu koj je jednom vatrenom kuglom samo hladnokrvno zapalio kuću. Maresilvam je u panici pokupljala svoje stvari i uzela majčinu narukvicu te se pokušala izaći kroz podrum jer je on imao izlaz na stražnjoj strani kuće. Kada je napokon izašla udarila je glavom u jednog vojnika koj je nosio Horugvičansku odoru: "Voix! imamo još jednu vilenjakinju tu!" i zgrabio ju za rame. Mag je sada prišao joj bliže i pogledao ju u lice s onom rukom s kojom joj je zapalio kuću ju primio za lice i okretao joj glavu: "Ne nije ona, nema ni tračka kraljevske krvi u sebi, ali odvedi ju u kaveze bit će za roblje dobra." Vojnik odgovara vežući joj ruke i noge: "Nego di nestaju ti robovi, ovo je već treći grad koj u kojem pokupljamo roblje i okrivljujemo Horugvu za ratne zločine, a ja nisam vidio ni dukata od prodaje tog roblja?" "Ne zanima te." promrmljat će mag. "Ne stvarno me zanima, plaćen sam da se pretvaram da sam vojnik Horugve, ne da otimam djecu i onda još ne zrađujem od njihove prodaje, šta i kad uhvatimo tu nasljednicu kraljevske krvi ću onda dobiti dio kolača?" upita vojnik, na što vidljivo uzrujan mag odgovara: "Rekao sam ti ne zanima te!" Vojnik lagano krene izvlačiti mač i kaže e pa to budemo još... nije stigao ni dovršiti rečenicu kada se njegova glava odrezana velikom kosom koja se materializirala iz čista zraka, našla na podu pod nogama Maresilvam. Mag je naredio drugim vojnicima da ju vežu i pokupe te nastavio dalje hodati paljeći grad. Jedan od drugih vojnika obučen u Horugvičanske odore podignuo ju je kao vreću krumpira i krenuo nositi prema kavezu gdje su bili drugi zatočenici. U tren kada je otvorio vrata začulo se: "FOR CORMATYR, AND FOR QUEEN!" Vojnik koj ju je bacio u kavez se okrenuo i skrenuo pogled kada Vojnik Cormatira je sa kopljem prošao ravno kroz njegovo srce, a ubrzo iza njega su krenuli trčati i drugi vojnici koji su uspješno čistili sve Horugvičanske vojnike u okolici. Zatočenici iz kaveza nisu dugo čekali da krenu bježaati jedan preko drugoga van kaveza. Ubrzo se i Maresilvam našla vani i trčala kolko su je pete nosile.

Idućih dvadeset godina samo je preživljavala i izbjegavala rat dviju država. Znala je da treba ići prema Rivačegu, no nije znala ni kako niti kuda, jer svaki put koj je znala vodio je ravno prema bojištu. Po

zuavršetku rata se naselila u Solitudeu. Tamo je zarađivala svirajući po ulicama i po lokalnim tavernama. Život joj se napokon ustabilio. Ubrzo je postala vrsna u sviranju flaute i hudygurđa. Njeni nastupi su postali ful posječeni. Ljudi su dolazili iz svih predjela Cormatira i Elysije da slušaju njenu glazbu. Tada joj je došlo pismo sa neobičnim pečatom koji ima dvije kule, jednu ruševnu jednu čitavu i zmaja omotanog oko čitave. Na kuverti je pisalo sma: "Za Mareslivam" a u pismu: "Cjenjena umjetnice. Vaša glazba je da mi zastane dah, vaša priča koju pjevate izaziva se emocije, vaš glas je dostojanstven. Upravo iz tog razloga ovim putem Vas zove da dođete kao počasna gošća svirati u Bakreni Rivačeg. Bila bi mi čast i zadovoljstvo da ponovno čujem vašu glazbu, ali u dvorani dostojnoj vašega glasa. S proštovanjem." Ta riječ... To ime... Vratile su joj sva sjećanja kao da su se danas dogodila. Rivačeg, prije gotovo trideset godina majka joj je rekla da se zaputi prema Rivačegu.

Nakon obrisanih suza pokupila je sve svoje stvari, platila zadnju rentu i za još dvije rente u naprijed, pozdravila se sa svim prijateljima koji su joj pomogli. I uputila se prema prvoj luci da uhvati put prema Rivačegu. Na moru je neprestano imala vizije svojega oca, Kao da joj je um pokušavao posložiti priču, kao da je tražila tragove, možda je ostavio joj nekoć poruku gdje ide, gdje ga naći... No svaki put se trgnula oblivena znojem i bez ideja.

Tri mjeseca kasnije kapetan jednog broda ju je trknuo i pitao: "Ti si ona koja je za Rivačeg?" "hmmmm, mhmmmm, khm khm DA!" Kapetan ju je strpljivo pričekao da pokupi svoje stvari ipak mu je lijepo platila za ovaj put. Po silasku s broda okrene se i priupita kapetana "Oprostite nisam vam zapamtila ime." i nasmješi se. Odgovara kapetan "Broz Nakoz, mlada damo" i nasmije se nazad. Po prvi puta je kročila na tlo grada Rivačega i odmah je primjetila da nešto nije kako treba. Ulice su mirne, ljudi si sretni, ulicama se čuje glazba ples i smjeh. Osoba njene povijesti nije mogla zamisliti da takav grad postoji, nitko ne jamra, nitko se ne dere. Postala je sumnjičava.

Nakon nekoliko sati hodanja gradom i ispitivanja što se dešava samo je dobivala odgovor koj ju nije zadovoljio. To ti je tak. Ljepo je čemu preispitivati. Zar tebi nije ljepo... Odlučila je zaputiti se prema Bakrenom Rivačegu. Na ulazu portirkinja i portir su ju pogledali i malo se namrštili: "Ajoj dušice, imala si težak put? Joj ma nemoraš odgovoriti sve će biti uredi, tamo je svlačiona presvuci se ti nama pa se vrati može?" Našla se gotovo uvrjeđena: "JA DA SE UREDIM! Pa obukla sam najotmjenu halju što imam, zar me morate odmah krenut vrjeđati?" Ali ubrzo je shvatila da mjeseci provedeni na moru su i njenu robu u torbi pretvorili u slanu kupku a i nije se pošteno oprala još od Solitudea te nastavi ne čekajući odgovor na prethodno pitanje: "Ispričavam se imala sam težak put, rado ću se preodjenuti no možete li mi molim vas reći što se tu dešava dobila sam ovo pis..." Nije stigla završiti rečenicu kada su portir i portirkinja ugledali grb na žigu: "O gospođice, molim vas primite naše najdublje isprike, molim vas pođite za nama, nije potrebno presvlačiti se." Portir je izašao od iza pulta naklonio se i počeo voditi put. Kada ju je odveo u prvu razinu ispod zemlje Bakrenog Rivačega. Pred njom se nalazio stariji gospodin obučen poput kralja, uspravna držanja: "Ispričavam se na neugodnostima gospođice Maresilvam i zahvaljujem na vašem posjetu." Kroz priču i smijeh Gospodin Rivačeg objasnio joj je sve što ju je zanimalo. Uputio ju je osobno k njenoj sobi koja je do dana današnjeg njen ured.

Njen prvi nastup u Bakrenom Rivačegu bila je prekrasna opera o njenom djetinjstvu. Publika je na kraju u suzama ustala i krenula pljeskati. Nakon toga shvatila je da uistinu ovo nije obična krčma kao sve do sada. Te je odlučila ostati neko vrijeme dok ne nađe što dalje. Počela se udomačivati, upoznala je svo osoblje, krenula se zezati i raditi razne šaljive smicalice skupa sa drugim zaposlenicima. Istinski je uživala u životu, no jedna stvar ju je zanimala: "Zašto onog gospodina od prvog dana više nikada nije vidjela?" Kada god je pitala nekog od osoblja, svi su rekli da su imali slično iskustvo, ali svako toliko izađe iz svojeg sefa. "spava u sefu?" bila joj je prva pomisao u glavi. Njena znatiželja bila je neopisiva, morala je saznati što se dešava iza tih velikih teških crnih vrata.

Nitko ne zna kako je do toga došlo, ali svi koji znaju istinu, znaju da još dan danas je mala krhka Maresilvam te večeri pokorila zmaja. I od tada do dana današnjeg je s njim trenirala kako u sparingu

tako i na terenu.

Nakon upoznavanja KKK

Život nakon tog dana bio joj je mnogo interesantniji, osim samih svirki postala je i oko Rivačegovo. I iako je mnogo pustolovina prošla sama i sa Rivačegom od tada do danas. Nije bila spremna na ono što je vidjela u [Pilboro Portu](#) Ponovno se vratila u svoje djetinjstvo. Idućih nekoliko mjeseci bila je izgubljena. Misli su joj lutale, u vizijama je pokušavala povezati što se dešava. No sav trud bio je bezuspješan i to ju je još samo više zakopavalo. Mislila si je na trenutke da bi bilo bolje da ju nisu ni oživjeli.

No i toj depresiji konačno je došao kraj kada je čula [da je Voix mrtav](#). Odlučila je u jednom trenutku se i sama uvjeriti u to. Kada je potvrdila da je to mag koj joj je uništio djetinjstvo. Odlučila je proslaviti, a kada ju je već jedna od bivših kolegica pitala da joj bude kuma, a ženi se za jednu od osoba koja je pomogla ubiti Voixa, zašto nebi to slavlje bila njena svadba. Što je to zatvoriti Bakreni Rivačeg na jedan da da se malo proslavi.

Opis

Normalno izdanje

Blijeda put, bijela kosa, i prodorno bijele oči krase ovu čistokrvnu vilenjakinju. Na sebi nerjetko nosi neobične cipele sa visokom podpeticom, crvenu, crnu, tamno zelenu ili ljubičastu haljinu iskrojenu taman po njenoj figuri sa prekrasnim ukrasima. Oko prsa obavezno nosi korzet koji joj naglašava njenu savršenu figuru.

Tjekom opasnosti

No kada dođe do sranja budite sigurni da glamur pada a ono što ostaje je zastrašujući izgled (ili kinky ovisi o preferencama). Kožni oklop, Sa bijelom košuljom od ispod, uske hlače i visoke čizme. U jednoj ruci bič na čijem kraju su malene oštrice napravljene od tamnog čelika, a na drugoj ruci rukavica sa kandama na čijim vrhovima se vide iskrice kako skači. Oko pasa joj je remen sa tri poket monster lopte. No njena prava moć nije u ničemu od navedenog, već se sakriva u u njenim činima. Amo osjeti potrebu za time može se pretvoriti u odraslu srebrnu zmajicu.

When schit hits the fan

Kao zmajica njena koža ne postane ništa bjelja no dobije srebrni sjaj. Krila elegantna i sa srebrnim uzorkom koji se na mjesecini posebno preljeva, a opet snažna dovoljno da odpuhnu i najveće od fregati. Rep koj je izuzetno dugačak i postepeno postaje sve tanji, a na samom vrhu repa se mogu vidjeti one iste oštrice od tamnog čelika. Kande između kojih frcaju iske i izgledaju oštro poput britvi. A iz njenih zmajskih ustiju vidi se vječito hladan zadah. Rjetko tko je imao priliku vidjeti je u ovom izdanju i preživjeti da priča, no oni koji jesu govore kako sam pogled na nju te paralizira od straha.

From:

<http://rumwiki.duckdns.org/> - **wiki**

Permanent link:

<http://rumwiki.duckdns.org/doku.php?id=en:likovi:npcs:maresilvam>

Last update: **2026/09/13 10:05**

